

شبکه زنان افغان

نشریه

سال اول، شماره 3، اگست / 2014

صاحب امتیاز: شبکه زنان افغان

مدیر مسوول: محمد الیاس حاتمی

۰۰۹۳۷۷۷۷۴۳۰۹۳

تحت نظر هیأت تحریر

صفحه آرا: فرهاد حکیمی

۰۰۹۳۷۷۴۵۰۱۶۸۳

چاپ: مطبوعه حکیمی

تیراژ: ۵۰۰ نسخه

نشانی اینترنتی:

newsletter@awn-af.net

وبسایت: www.awn-af.net

آدرس: کارته پروان سرک جوار لیسه نادریه

کوچه فرعی اول دست راست شماره خانه ۲۲#

شبکه زنان افغان

بخش پروگرام

تمویل کننده: کمک‌های کشور استرالیا AUSAID

دربرگهای این نشریه

سرمقاله

تحقیق و کنکاش؛ گامی در راستای شناسایی مشکل‌ها/ ص ۱

تأثیرات طولانی شدن روند انتخابات. / ص ۳

پیام جوان در روز جهانی جوان. / ص ۴

برگزاری کنفرانس ملی برای نهائی ساختن سند موقف زنان افغان به نشست ناتو. / ص ۶

دیدار زنان افغان با نماینده ویژه سازمان ملل متحد در افغانستان پیرامون حضور زنان در گفتگوهای آینده افغانستان. / ص ۷

برگزاری جلسه یک روزه کمیته دادخواهی ولسوالی پغمان در رابطه به سیر تاریخی حقوق سیاسی زنان از دیدگاه قوانین در افغانستان. / ص ۷

برگزاری کارگاه آموزشی در رابطه به منع هر نوع تبعیض علیه زنان برای پولیس زن در بلخ. / ص ۸

دختران شیندند، محروم از آموزش (کمیته دادخواهی و کمیته معارف شبکه زنان افغان در رابطه به مسدود شدن مکاتب اناث در ولسوالی شیندند ولایت هرات جلسه گرفتند.) / ص ۸

معرفی اعضای شبکه:

- موسسه ابتکار آزاد و مدنی برای صلح (CLIP) / ص ۹

- مرکز آموزش حقوق بشر برای زنان افغان (THRA) / ص ۱۰

د بنخو په وړاندې ناوړه دودونه / ص ۱۱

Afghan Women's Recommendations to NATO Summit 2014. / P 16

سر مقاله

به افتخار سالروز استقلال افغانستان

استقلال به منزله‌ی شاه واژه، به معنای خود مختاری، خود اتکایی، خود ارادیت و بی نیازی از دیگران است؛ اما در حوزه سیاسی، بازتاب حاکمیت ملی و شخصیت حقوقی یک کشور که دارای قلمرو خاص، قدرت سیاسی و حاکمیت ملی متکی به خود و نهاد های خودی است. یک حکومت مستقل در جهت تحقق اهداف، مردم و دولت با استقلالیت تمام تصمیم گیرنده می‌باشد و به تعامل یا تقابل در عرصه بین المللی می‌پردازد.

استقلال خواهی و حس استقلال طلبی یک امر فطری و طبیعی است، چنانکه این خیزش‌های خود جوش مردمی فطری و ذاتی بودن حس استقلال طلبی در نهاد هر انسانی را ثابت کرده است. نود و پنج سال پیش از امروز (۱۲۹۸) افغانان جنبش ملی را برای بروز حس استقلال خواهی شان توأم با اتحاد و همبستگی و به خاطر سعادت و آرامی همگان آغاز کردند، که زمینه ساز خود کفایی و استقلال افغانستان شد. استقلال سیاسی کشور ما در کنار تدبیر و تلاش های شاه امان الله خان، محصول همبستگی ملی، ایثار و فداکاری ملت افغانستان بوده است.

افغانان در طول تاریخ به استعمارگران نشان داده اند که هیچ‌گاه زیر یوغ اسارت نمی روند. استقلال افغانستان تنها منحصر به یک فرد یا یک گروه خاص نبوده، بل مردان و زنان سراسر کشور به بهای خون شان در برابر سلطه‌ی انگلیس مبارزه کردند، و پیروز شدند. نقش زنان دلیر افغان در استرداد استقلال کشور از چنگ انگلیس را نمی توان نادیده گرفت. زنان در جنگ افغان و انگلیس در پشت جبهه ها برای کمک به مجاهدین تاختند و سبب پیروزی و کسب استقلال شدند.

حالا زمانی است که مردم پیش از هر چیز دیگر نیازمند وحدت ملی بوده، و این یگانه گزینه برای تامین امنیت و آوردن صلح می‌باشد. برای عبور از مشکلات فعلی کشور، نیز ایجاب می‌کند که تمام اقوام و ملیت‌های افغانستان باهم متحد و یکپارچه باشند، و از زهر کشنده‌ای که همانا دامن زدن به اختلافات زبانی، قومی و ملیتی است نه‌نوشند، تا مردم با انگیزه‌های ملی خویش غبار فراموشی را بردارند و از روز استرداد استقلال کشور (که عامل همبستگی و وحدت ملی است) به طور باشکوهی تجلیل کنند، زیرا ارج دادن به این روز، تعهد و میثاق مردم افغانستان را به حفظ استقلال و تمامیت ارضی کشورشان تقویت می‌کند.

محمد الیاس حاتمی

مدیر مسوول

تحقیق و کنکاش؛ گامی در راستای شناسایی مشکل‌ها

سهیم گیری زنان در عرصه های مختلف فعالیت نموده، همچنان خواهان دریافت مشکلات زنان است.

در سال جاری ۱۳۹۳ خورشیدی بخش تحقیق شبکه زنان افغان موفق به راه اندازی چندین پژوهش یا تحقیق در رابطه به موضوعات ذیل شده است؛ که در قسمت جمع آوری معلومات اعضای شبکه زنان افغان نیز همکار بوده اند.

۱. نظارت از قانون منع خشونت

علیه زن به سطح ولسوالی های

کابل

۲. قطعنامه ۱۳۲۵ شورای امنیت

سازمان ملل متحد

۳. پروسه صلح و ادغام مجدد

۴. اشتراک سیاسی زنان افغان

اشتراک زنان در فرایند صلح میباشد، زمینه ساز است.

بخش تحقیق شبکه زنان افغان به منظور جمع آوری شواهد و مدارک نظر سنجی های رادر عرصه های مختلف انجام می دهد تا این شواهد و مدارک را به دسترس دادخواهی قرار داده و بخش دادخواهی با شواهد و مدارک جمع شده بتواند با دست باز دادخواهی کنند، و برای مشکلات راه حل مناسب را دریافت نمایند.

بخش تحقیق شبکه زنان افغان که در راستای شناسایی مشکلات جامعه بخصوص مشکلات زنان افغان فعالیت می کند، تحقیقات متعددی را به راه انداخته است. این بخش در جستجوی دریافت معلومات از نقش، اشتراک و

بصورت عموم هر شبکه و یا سازمان متشکل از بخش های پذیرفته شده منحصر به خود است، و هر یک نقش سازنده در راستای تحقق اهداف همان شبکه یا سازمان را ایفا میکند، تا نتیجه مطلوب کسب کند. شبکه زنان افغان بحدیث یک شبکه برجسته برای زنان در کشور؛ در کنار سایر بخش های موثر خویش، بخش تحقیق را که از مهمترین بخش ها و یک اصل قبول شده در سازمان های کوچک و بزرگ تلقی می گردد، نیز در خود گنجانیده است؛ زیرا این بخش کلیدی جهت شناسایی و حل مشکلات یک سازمان بوده می تواند. بخش تحقیق در پیاده ساختن اولویت های شبکه زنان افغان که همانا اشتراک سیاسی زنان، اشتراک اجتماعی و حقوقی زنان، و

✓ اشتراک سیاسی زنان افغان

به اساس شاخص‌های تعیین شده، شبکه زنان افغان تحقیقی را جهت درک وضعیت اشتراک سیاسی زنان به راه انداخته است، که در ۳۴ ولایات افغانستان اجرا می‌گردد.

در این اواخر بخش تحقیق شبکه زنان

افغان بانک اطلاعاتی یا (Database) را ایجاد کرده است، که وظیفه عمده این بانک اطلاعاتی ذخیره سازی تمام معلومات بخش تحقیق و سایر بخش‌های شبکه زنان افغان می‌باشد. نحوه کارکرد این بانک اطلاعاتی قسمی است، که هر عضو از شبکه زنان افغان و سایر اعضا یا موسسات که با بخش تحقیق شبکه زنان افغان همکار هستند، می‌توانند در زمان کم معلومات خود را از تمام ولایات کشور به شبکه از طریق این بانک اطلاعاتی ارسال نمایند.

با توجه به آسیب پذیری زنان و تاکید بر جلوگیری از خشونت علیه زنان به تعقیب کنوانسیون منع هر نوع تبعیض علیه زنان، سازمان ملل اعلامیه جهانی منع خشونت علیه زنان را به تصویب رسانید و برای تطبیق و تاکید بیشتر بر آن قطعنامه ۱۸ ماده‌یی را تحت عنوان قطعنامه ۱۳۲۵ منتشر نمود. بخش تحقیق شبکه زنان افغان هر سال تحقیقی را پیرامون موضوع این قطعنامه در ۳۴ ولایت کشور انجام میدهد.

✓ پروسه صلح و ادغام مجدد (APRP)

پروسه صلح یک پروسه ملی است، که هدف آن تشویق و ادغام مخالفین دولت به زندگی آرام در جامعه می‌باشد. شبکه زنان افغان تحقیقی را به منظور دریافت سهم زنان افغان به سطح ملی و بین‌المللی در این پروسه که چگونه است، راه اندازی کرده است. همچنان نقش و تاثیرات این پروسه ملی بالای زنان افغان را در این تحقیق گنجانیده است، که این تحقیق نیز در ۳۴ ولایت کشور انجام میشود.

✓ نظارت و تحقیق از تطبیق و عدم تطبیق قانون منع خشونت علیه زن-

این تحقیق توسط شبکه زنان افغان در دوره‌های مختلف اجرا می‌گردد. تحقیق مذکور در سه ولسوالی‌های کابل؛ از جمله شکرده، گلدره، کلکان، و سایر نهادهای دولتی و غیر دولتی مانند نهاد های جامعه مدنی، وزارت خانه‌ها و سایر گروپ‌های مورد نظر صورت می‌گیرد که این پژوهش توسط کارمندان تحقیق شبکه زنان افغان به شکل مصاحبه های انفرادی و گروپی انجام میشود. به اساس شاخص‌های تعیین شده هدف اصلی این تحقیق نظارت و دریافت چالش‌های موجود در مورد تطبیق یا عدم تطبیق قانون منع خشونت علیه زنان می‌باشد، که در مراحل مختلف رسیدگی به قضایای خشونت علیه زنان مورد بحث و پژوهش قرار می‌گیرد؛ تا در یافت نماید که تا کدام سطح این قانون تطبیق می‌شود و یا اگر تطبیق نمی‌شود علت عدم تطبیق آن در چیست.

✓ قطعنامه ۱۳۲۵ شورای امنیت سازمان ملل متحد

تأثیرات طولانی شدن روند انتخابات

طوری که طی سال جاری همه شاهد برگزاری دو دور انتخابات بوده ایم، زنان افغان نیز به مثل همیشه بیشترین نگرانی‌ها را متحمل میشوند، که یکی هم طولانی شدن و بحرانی شدن موضوع انتخابات ریاست جمهوری ۱۳۹۳ در افغانستان است.

زنان افغان با قبول خطرات و قربانی در هر دو دور از انتخابات جهت نهادینه ساختن دیموکراسی در افغانستان و تثبیت نقش مهم آنان در پروسه‌های سیاسی کشور اشتراک کرده و سهم فعالانه گرفتند، و با این سهمگیری و مشارکت خود از حق مسلم شهروندی خویش که همانا "حق رای مساوی با مردان" است، استفاده کردند. لیکن تا اکنون که ماه‌ها میگذرد چشم انتظار نتایج آن هستند.

هر چند انتخابات استوار بر اصل دیموکراسی برگزار شد، اما تا اکنون منجر به بحران‌های سیاسی، تقلبات گسترده و سردرگمی‌های وضعیت سیاسی در کشور گردید، که تأثیرات سوء بالای زندگی اجتماعی، اقتصادی و سیاسی مردم افغانستان گذاشت. همه مردم به شمول زنان بارها از کاندیدان پیش‌تاز تقاضای خاتمه بخشیدن به این بحران عظیم را کردند، حتا نهادهای جهانی نیز میانجی کردند، از سوی هم رهبری دولت همچنان تلاش‌های خود را در این خصوص انجام دادند. نماینده خاص ملل متحد با توجه به وضعیت افغانستان و بحرانی شدن اوضاع دخالت کرد، با آنهم تا هنوز به نتایج کاملاً مثبت نرسیده اند.

زنان افغان از رهبران سیاسی کشور و کاندیداهای محترم جداً طالب حل این بحران از طریق تفاهمات سیاسی با درک وضعیت کنونی و تجارب گذشته بوده، از ایشان خواهان این هستند تا بر مبنای اصل همدیگر پذیری، اعتماد، تعهد و همکاری با هم کنار آمده و بر وضعیت حاکم ناامنی، ضعف اقتصادی، ازدیاد بیکاری و اعتیاد، صعود قیم و تشویش‌های روانی ملت افغانستان خاتمه دهند و با اتحاد و وحدت نظر بر حل این موضوع مهم تاریخی تلاش و عمل نمایند.

زنان رنج‌دیده و ستم کشیده‌ی کشور از بزرگان مملکت میخواهند تا در هر مرحله‌ای از تاریخ بر حفظ دستاوردها و حقوق حقه زنان بر مبنای احکام قرآنی و قانون اساسی کشور و اشتراک سیاسی، اجتماعی و اقتصادی زنان متعهد بوده و به آن ارج بگذارند.

روشن مشعل

مسوول بخش هماهنگی و شبکه سازی شبکه زنان افغان

در اکثر جوامع بشری جوانان نقش عمده را در بخش های مختلف کشور شان به عهده دارند. موجودیت نیروی جوان در عرصه های مختلف سیاسی، اجتماعی و فرهنگی باعث پیشرفت جامعه شده، و در عین حال نقش آفرینی خود جوانان در عرصه های فوق نیز مهم تلقی میشود. روی این ملحوظ جوانان افغان از حکومت جدید تقاضا دارد که در دخیل ساختن آنها در نظام حکومت توجه مبذول داشته و فضا را چنین مساعد سازند، تا جوانان در پست های کلیدی با در نظر داشت لیاقت و شایستگی جاگزین، و فرصتی برای رشد افغانستان در بخش های مختلف مساعد شود.

آرزو قانع عضو هیئت مدیره شبکه زنان افغان

در بخش اقتصاد، فرهنگ، سیاست، امنیت و نهادینه ساختن ارزش های دموکراسی می توانند نقش به سزای داشته باشند. حکومت جدید مسوولیت دارد تا فرصتهای کاری را برای جوانان قسمی مهیا سازد تا از نیروی ذخیروی که فرا راه شان قرار دارد استفاده بهینه را نمایند. من منیحت یک تن از این گروه دو پیام مشخص دارم که یکی برای خود جوانان و دیگری برای دولت مردان است.

خواست من از جوانان عزیز این است؛ تا هنگام که خود شان برای خود ارزش قایل نشوند، و از زمان؛ که گرانترین پدیدهی زندگی است استفاده نمایند، هیچ نیرو و گروه نمیتواند آنها را از مشکلات نجات بدهد. لذا توجه اساسی شان را روی آموزش و پرورش، تحصیلات عالی و آموزش حرفه های مختلف مبذول دارند، کتاب مطالعه نمایند و به آنچه که تا فعلا آموخته اند اکتفا ننموده و همه روزه در پی آموزش های جدید باشند. جوامع با در نظر داشت فن آوری رو به پیشرفت است، و همه روزه مسایل جدید شامل زندگی انسان ها میشود که جوانان نباید غافل و قانع به آنچه که در گذشته آموخته اند باشند.

خواست از دولتمردان کشور این است که؛ از شعار دادن بپرهیزند و روی دو مسله مهم توجه نمایند. یکی این که برای جوانان با تجربه و دارای تحصیلات عالی زمینه اشتغال زایی را فراهم سازند، و از این نیرو در ساختارهای مختلف حکومتی و دولتی استفاده نمایند. دوم این که جوانان که با مشکلات فقر، بیسوادی و عدم دسترسی شان به تحصیلات عالی مواجه اند، راه کارهای مشخص را در نظر گیرند، تا این نیرو در جامعه به کار رفته و باعث بهبودی وضعیت خود، خانواده شان و در کل افغانستان گردند.

احمد فهیم هوشمند

جوانان عزیز!
آینده کشور بدست شما است، شما میتوانید رهبر این سرزمین باشید، پس از گذشته عبرت گرفته و نفاق را میراث نبرید. باهم متحد باشید و در آبادی کشور سهم بگیرید.

فرزاد حیدریان

آینده افغانستان را میتوان توسط نسل جوان بهتر و خوبتر ساخت . پس نقش نسل جوان در بازسازی ، بهتر سازی روند کار ، شفافیت ، مبارزه با فساد اداری ، سهم فعال نسل جوان در جامعه و امورات مهم دیگر کشور حتمی و ضروری میباشد.

اوربل تپش

جوانان آینده ساز هستند! شما بحیث جوان باید سهم وسیع در پیشرفت جامعه داشته باشید و برای رسیدن به اهداف بزرگ خویش نیاز به تحصیل، آموزش های مسلکی و تخنیکی، رشد ظرفیت ها و کوشش فروان دارید. بنابراین باید در هر عرصه کوشش کنیم، به تحصیلات خود ادامه دهیم، از تکنالوژی های جدید به شکل درست استفاده کنیم، سطح آگاهی و دانش خود را افزایش دهیم و از پیشرفت های ممالک پیشرفته ایده گرفته در کشور خود بکار ببریم تااینکه کشور ما از جمله کشورهای مترقی جهان محسوب شود.

نوریه نضهت نادری

روز جوان در حالی در افغانستان برگزار می شود، که جوانان ما نه تنها از وجود چنین روزی برای شان خبر ندارند؛ بلکه از نام گذاری این روز هم خرسند نیستند زیرا این جوانان به مشکلات بزرگی به مانند: مشکلات اقتصادی ، فقر فرهنگی ، ناامنی و ناهنجاری های اجتماعی از جمله مواردی است که هنوز هم در افغانستان ذهن جوانان را به خود مشغول کرده و آنان بیشتر از این که در مورد روز جوان فکر کنند، ناهنجاری های موجود ذهن شان را به سوی خود کشانیده و کمتر از روز های مناسبی که منحصر به خود شان است تجلیل می کنند. جوانان می خواهند روزی در افغانستان فقر فرهنگی به عنوان اولین چیزی که بیشترین آسیب را به جوانان رسانیده باید در کشور اولتر از همه زدوده شود، و افغانستان شاهد صلح سرتاسری باشد و دیگر جوانی برای دریافت کار روز ها روی جاده های شهر سرگردان نباشد.

برگزاری کنفرانس ملی برای نهائی ساختن سند موقف زنان افغان به نشست ناتو

های انکشافی این وزارت در خصوص زنان، خاصا در مورد حضور زنان در صفوف پولیس محلی کشور صحبت کرده حمایت خویش را از این اقدام شبکه زنان افغان اعلام کرد.

رحیمه ظریفی رئیس پالیسی و پلان وزارت امور زنان پیام وزیر این وزارت را بیان و از سند موقف حمایت کرده، از کارکرد شبکه زنان افغان و اعضای این شبکه سپاسگزاری کرد. ماری سیکارا نماینده ویژه‌ای سکرتر جنرال ناتو برای زنان، صلح و امنیت، هدف از آمدنش را به کابل، اشتراک در این کنفرانس و توجه به پیشنهادات و خواسته‌های زنان افغان دانسته و تاکید کرد، که بخش مهم نشست سران ناتو به صلح و امنیت زنان اختصاص یافته است. محمد صدیق صدیقی سخنگوی وزارت امور داخله ضمن پشتیبانی از کارکردهای شبکه زنان، تاکید بر تقویت پولیس زن کرده و حضور زنان را در صفوف پولیس پر رنگ خواند. در پایان این کنفرانس ملی به پرسشهای اشتراک کننده‌گان از طرف سخنرانان این محفل پاسخ داده شد.

زون و در ۲۵ ولایات افغانستان جمع‌آوری شده بود، تاکید کرد.

البرت ون هال مسوول کورداید در افغانستان، نقش این نهاد را به عنوان همکار استراتژیک شبکه زنان افغان در موضوع صلح و امنیت زنان بیان کرده، و فعالیت‌های شبکه زنان افغان تقدیر کرد. سمیرا حمیدی عضو‌بورد شبکه زنان افغان پیش نویس سند موقف را ارائه کرده و خواستار تنظیم اشتراک کنندگان به گروه‌های مشخص شد تا در مورد نهایی ساختن این سند بحث کنند.

در بخش دوم برنامه اشتراک کننده‌گان به پنج گروه مشخص تقسیم شدند و پس از بحث و غور همه جانبه بالای سند موقف برای نشست سران ناتو، نمایندگان هر گروه پیشنهادات اعضای گروه خویش را برای ملحق شدن به این سند ابراز کردند.

در بخش سوم این کنفرانس ملی، ماری اکرمی عضو‌بورد شبکه زنان افغان سند نهایی پیشنهادات زنان افغان برای نشست سران ناتو را به خوانش گرفت.

مسعود احمد عزیز معین پالیسی و استراتژی وزارت امور داخله روی برنامه

در کنفرانس ملی که پیرامون نهائی ساختن پیشنهادات زنان افغان برای نشست ناتو در هتل انترکاننتال شهر کابل از سوی شبکه زنان افغان برگزار شد، خانم دیورا لیونس سفیر کانادا در کابل، مسعود احمد عزیز معین پالیسی و استراتژی وزارت امور داخله، محمد صدیق صدیقی سخنگوی وزارت امور داخله، آقای البرت ون هال دایرکتر کورداید (Cordaid)، ماری سیکارا نماینده ویژه‌ای سکرتر جنرال ناتو برای زنان، صلح و امنیت، رحیمه ظریفی رئیس پالیسی و پلان وزارت امور زنان، هیئت رهبری، بورد و اعضای شبکه زنان افغان و جمع کثیری از فعالان جامعه مدنی شرکت کرده بودند.

به منظور نهایی ساختن سند موقف زنان افغان به نشست ناتو این کنفرانس در سه بخش برگزار شد، که در بخش نخست آن حسینیه صافی رئیس شبکه زنان افغان ضمن خوش آمدید گفتن به مهمانان، به معرفی برنامه پرداخته، و برای نهائی شدن سند موقف زنان افغان به نشست سران ناتو که پیش از این، پیشنهادات زنان افغان در بخش امنیتی برای نشست ناتو در هشت

دیدار زنان افغان با نماینده ویژه سازمان ملل متحد در افغانستان پیرامون حضور زنان در گفتگوهای آینده افغانستان:

۲۰۱۴گست ۱۹

شش تن از زنان عضو شبکه زنان افغان به رهبری حسینه صافی رئیس این شبکه با آقای یان کوییش نماینده ویژه سازمان ملل متحد در افغانستان پیرامون حضور زنان در گفتگوهای آینده افغانستان دیدار و گفتگو کردند. در این ملاقات شبکه زنان افغان از سازمان ملل متحد خواستار حمایت از اشتراک گسترده زنان در گفتگوهای جاری برای تشکیل حکومت وحدت ملی شدند. آقای کوییش به شبکه زنان افغان اطمینان داد که یوناما به این هدف متعهد بوده و به همکاری های خود جهت گسترش اشتراک زنان در روند سیاسی پس از انتخابات ادامه خواهد داد.

شبکه زنان افغان از طولانی شدن بن بست سیاسی که تاثیر منفی بر اقتصاد، امنیت و اوضاع مردم عام کشور گذاشته است ابراز نگرانی کرده، همچنان حضور زنان و

نقش آنان را در جریان گفتگوها و

مذاکرات کاندیداها در رابطه به تشکیل حکومت وحدت ملی کم رنگ خواند. اعضای این شبکه یادآور شدند که با وجود مشکلات امنیتی سدره زنان، آنان توانستند ۳۶ الی ۳۸ درصد نفوس رای دهندگان را در دور نخست انتخابات تشکیل دهند، که باید از سوی کاندیداها مورد استقبال قرار گیرد. نماینده ویژه سازمان ملل خاطر نشان ساخت که او به هر دو نامزدان ریاست جمهوری توصیه خواهد کرد، تا با جامعه مدنی به ویژه با گروه های بانوان در مرحله حساس از مذاکرات شان بر سر تشکیل حکومت وحدت ملی مشورتهای گسترده انجام دهند.

برگزاری جلسه یک روزه کمیته دادخواهی ولسوالی پغمان در رابطه به سیر تاریخی حقوق سیاسی زنان از دیدگاه قوانین در افغانستان:

۲۰۱۴گست ۱۰

فلو (تمویل فرصت های رهبری برای زنان) شبکه زنان افغان برای کمیته دادخواهی ولسوالی پغمان برگزار شد، شرکت کنندگان پیرامون حضور و مشارکت سیاسی زنان، موانع سد راه حضور سیاسی و حقوق سیاسی آنان در شرایط کنونی کشور صحبت کرده، و دیدگاه های خویش را در این رابطه باهم شریک ساختند. در

در جلسه یک روزه که در رابطه به سیر تاریخی حقوق سیاسی زنان از دیدگاه قوانین در افغانستان از طرف پروژه

پایان این جلسه اعضای کمیته با مشکل‌ها و چالش‌های که در گذشته و حالا در ارتباط به مشارکت سیاسی زنان در افغانستان بوده و است آشنا شدند، و شیوه‌ها و ابزار دادخواهی را آموختند. کابل نیز راه اندازی شده است. گفتنی است که این چنین برنامه‌ها در دو

برگزاری کارگاه آموزشی در رابطه به منع هر نوع تبعیض علیه زنان برای پولیس زن در بلخ

علیه زنان برای پولیس زن در ولایت بلخ برگزار کرد. در این کارگاه آموزشی که در تالار کنفرانس قوماندانی امنیه ولایت بلخ برگزار شد، ۲۷ تن از پولیس زن شرکت کرده بودند. هدف از برگزاری این کارگاه آموزشی، بلندبردن سطح آگاهی نیروهای پولیس زن در مورد تبعیض، ترویج برابری جنسیتی، ایجاد تصویر گسترده‌تر برای درک زنان از حقوق بشر و به کارگیری موضوع منع هر نوع تبعیض علیه زنان در جامعه عنوان شده است. اشتراک کنندگان تعهد خویش را در قبال تطبیق موضوع منع هر نوع تبعیض علیه زنان بیان کردند، و خواستار رفع تبعیض جنسیتی و انواع دیگر آن، و بلند رفتن سطح آگاهی مردم بخصوص خانم‌هایی که با این مشکل مواجه هستند، شدند.

۱۱ اگست ۲۰۱۴

شبکه زنان افغان، کارگاه آموزشی دو روزه را در رابطه به منع هر نوع تبعیض

دختران شیندند، محروم از آموزش

کمیته دادخواهی و کمیته معارف شبکه زنان افغان در رابطه به مسدود شدن مکاتب اناث در ولسوالی شیندند ولایت هرات جلسه گرفتند.

شد، اعضای کمیته ضمن محکوم کردن این عمل ناشایسته‌ی مخالفان دولت، خواهان باز شدن دوباره‌ی مکاتب به روی دختران دانشجو شد. در پایان این جلسه شبکه زنان افغان تصمیم گرفت، تا با وزرای محترم معارف و امور داخله، و مسوولان دفاتر فعال جامعه مدنی نشست‌های را برای حل و فصل این معضله‌ی جدی دایر کرده، و بصورت متواتر از آن پی‌گیری کند.

۱۲۰ اگست ۲۰۱۴

در جلسه‌ی که پیرامون مسدود شدن مکاتب اناث ولسوالی شیندند ولایت هرات در مرکز شبکه زنان افغان برگزار

موسسه ابتکار آزاد و مدنی برای صلح Civil & Liberal Initiative for Peace Organization

مقدمه:

موسسه ابتکار آزاد و مدنی برای صلح (کلپ) در سال 2012 میلادی تاسیس گردید، و یک موسسه غیر انتفاعی، غیر سیاسی و مستقل می باشد. موسسه کلپ به منظور رشد فرصت‌هایی اجتماعی برای زنان و جوانان برنامه‌هایی آگاهی‌دهی و ارتقای ظرفیت را فراهم می‌سازد تا آنان بتوانند در فعالیت‌هایی مدنی مانند انتخابات، حکومتداری خوب، حاکمیت قانون و حقوق بشر اشتراک نمایند.

موسسه کلپ با تطبیق برنامه‌های مختلف جهت بلند بردن سطح آگاهی مردم و جامعه مدنی افغانستان کار میکند. این موسسه از نقش جامعه مدنی در یک نظام دموکراتیک استقبال نموده و به عنوان یک نهاد معتبر در امر تحکیم آزادی‌هایی مدنی فعالیت می‌نماید. موسسه کلپ منحصبتاً یک موسسه قابل اعتماد در راستای توانا سازی مدنی، بلند بردن سطح

معیشت شهروندان، زمینه سازی برای عرضه خدمات، پیشرفت حقوق بشر، ایجاد فرصت‌های آموزشی برای جوانان و از بین بردن اختلافات جنسیتی در تمام کشور نقش فعال داشته و برای حمایت از جامعه مدنی سعی و تلاش میکند.

هدف ما:

تقویم محیط سازگار جهت پیشرفت و انکشاف یک افغانستان آزاد، با ثبات و عاری از تبغیض قومی، زبانی، نژادی و مذهبی.

ماموریت ما:

تلاش برای آوردن تغییر مثبت در زندگی مردم افغانستان در ولایت‌های کابل، پروان، کاپیسا و پنجشیر...

ارزش‌ها:

اشتراک مدنی، توانمند سازی زنان و جوانان، عدالت، مساوات، پاسخ‌دهی و شفافیت از ارزش‌های نمادین ما می باشد. ایجاد زمینه‌ها برای اشتراک فعال مردم در تمامی پروسه‌های اجتماعی-سیاسی در کشور نیز از جمله ارزش‌های ماست.

تخصص ما:

عرضه تعلیمات مدنی، انسجام ملی، فعال سازی مردم در مورد دموکراسی، حکومت داری خوب و انکشاف تاسیسات مدنی از جمله موضوعات تخصصی ماست. کارمندان مسلکی و شایسته کلپ در ارایه معلومات و مشوره‌های مفید برای انجمن‌های اجتماعی، انجوها، شوراهای ولایتی و منطقوی نقش خوبی را ایفا نموده اند.

موسسه کلپ در طرح و تطبیق برنامه‌های خود از روش اشتراکی استفاده می‌نماید، یعنی نظریات کارمندان مسلکی موسسه و ارگان‌های دولتی و غیر دولتی شامل برنامه ریزی و تطبیق پروژه‌های موسسه کلپ می‌باشند. هم‌چنان این موسسه نه تنها از تجربه در ایجاد شبکه‌های کاری، مدیریت و تهیه برنامه‌های آموزشی برخوردار است، بلکه در تطبیق برنامه‌ها در مواردی چون دادخواهی، پالیسی سازی، رهبری و فعالیت مدنی فهم خوبی دارد.

از میان پروژه‌های موسسه کلپ پروژه ایشافوندیشن را که تحت نام «اشتراک خانم‌های خانه در پروسه انتخابات 1393» و هم‌چنان دو پروژه دیگر را زیر عنوان‌های چون «شهروند مسول» و هم‌چنان «اهمیت اشتراک در پروسه‌های دموکراتیک» را موفقانه تکمیل کرده و در حال حاضر هم موسسه کلپ روی پروژه «آگاهی و دادخواهی کاهش رسم یا عنعنه ناپسند بد دادن» که از سوی توانمندی تمویل میشود کار می‌کند. به دنبال موفقیت‌هایی دو ساله کاری موسسه کلپ پروژه «کاهش رسم بد دادن» هم از آپریل سال 2014 آغاز شده و الی‌الآخر سال 2015 در سه ولایت کابل، پروان و پنجشیر تطبیق می‌گردد.

مرکز آموزش حقوق بشر برای زنان افغان

Training Human Rights Association for Afghan women (THRA)

مرکز آموزش حقوق بشر برای زنان افغان (THRA) یک نهاد غیر دولتی، غیر انتفاعی و غیر سیاسی بوده و نظر به نیاز در اکتوبر ۱۹۹۷ توسط یک گروهی از زنان و مردان در داخل افغانستان بنیان گذاشته شد. این موسسه با شماره ۸۵ مورخ ۲۰۰۵/۹/۲۹ در وزارت اقتصاد جمهوری اسلامی افغانستان ثبت و راجستر میباشد. دفتر مرکزی این موسسه در شهر کابل و دفاتر ساحوی آن در زون شرق در ولایت ننگرهار، در ولایت لغمان و از طریق تحقیق به ولایت نورستان عرضه خدمات مینماید. در ولایت لغمان، و از CSOs ولایت کنتردرشهر اسعد آباد قرارداد دارد. توسط ظرفیت پروری نهاد هابه اساس استراتژی پلان ۲۰۱۴-۲۰۱۸ این نهاد روی موضوعات ذیل تمرکز خاص دارد:

- آگاهی های مدنی و حقوق بشر
 - حمایت از پروسه انتخابات با تمرکز روی مشارکت زنان
 - دادخواهی
 - محو خشونت علیه زنان
 - ظرفیت پروری
- مرکز آموزش حقوق بشر برای زنان افغان در جمع نهاد های مدنی ذیربط یکی از جمله موسسین شبکه های ذیل میباشد:

- شبکه جامعه مدنی و حقوق بشر (CSHRN)
- مجتمع نهاد های جامعه مدنی برای صلح (ACSONP)
- شبکه نهاد های جامعه مدنی افغانستان برای تحکیم پروسه انتخابات (ACSEN)

همچنان مرکز آموزش حقوق بشر برای زنان افغان در سال ۲۰۱۴ عضویت شبکه جهانی "زنان برای تغییر" **Women Alliance for Virtual Exchange - WAVE** را کسب نموده است.

این نهاد بشکل پروژه وی در ولایات (کتر، ننگرهار، لغمان، نورستان، وردک، غزنی، پروان، پنجشیر، لوگر، بلخ، کابل) فعالیت نموده ولی مطابق راه برد ها پلان جدید خود فعلاً متمرکز به ساحه جغرافیایی که بتواند بشکل پروسه تداوم داشته باشد فعالیت مینماید. که مختصراً عبارت است از:

- تدویر کنفرانسهای تحت عنوان اولویت بندی مشکلات محلی به سطح زون
- برنامه های رو در رو به سطح ولسوالی ها و قریجات با شرکت اعضای جامعه مدنی و حکومت محلی
- کار گاه های آگاهی دهی با تمرکز خاص روی انتخابات و حقوق بشر و ارزشهای مدنی
- سمینار های ارتقای ظرفیت شورای های محلی زنان بخاطر بلند نمودن صدای شان جهت دسترسی به حقوق اساسی شان
- تدویر میز های گرد، مصاحبه ها، درامه ها از طریق رادیو های محلی با پیام های کوتاه و ضروری به زبان های محلی
- توانمند ساختن جوانان با سند نکاحنامه، قانون منع خشونت علیه زنان، حق میراث، قانون اساسی افغانستان، کنوانسیونهای که افغانستان آنرا امضا و به آن الحاق شده است
- ارتقای ظرفیت و کلای گزر نواحی شاروالی شهر کابل در مورد اهمیت نکاحنامه و چرا مهم است که ازدواج ها در مراجع ذیربط دولتی ثبت و راجستر گردد؟

نماینده مرکز آموزش حقوق بشر برای زنان افغان در جمع گروه از اعضای جامعه مدنی در تهیه موضوعات آموزشی ذیل سهیم بوده است:

- ❖ دستنامه آموزشی حقوق بشر " که از طرف شبکه جامعه مدنی و حقوق بشر (CSHRN) سازماندهی شده بود"
- ❖ رساله دادخواهی برای حقوق زن " که از طرف بنیاد نظامهای بین المللی انتخاباتی (IFES) سازماندهی شده بود"

د ښځو په وړاندې ناوړه دودونه

د انسان ژوند د نورو ژوندی ژوو پر خلاف دوه اړخه (بعده) لري چې یو یې فزیکي اړخ دی چې په هغه کې خوراک، څښاک، تنفس کول، خوب کول، د راتلونکي نسل پیدا کول او نور شاملیږي او بل اړخ یې روحی بهیر دی چې هغه کې خوشحالی، غم، خندا، ژړا، عقیده او باور شاملیدلی شي، د روحی اړخ بهیر یوازې د انسان د مغز د کیفیت سره جوړیدلای شي او نو ژوندی موجودات دا توان نلري، خندا، عقیده او باور وپيژني، د هغوی ژوند هغه شان دی کوم چې د دوی مغز د هغه د تحلیل توان لري.

انسان د خپل ژوند په اوږده تاریخ کې ډول ډول دودونه، رواجونه جوړکړيدي او د مختلفو عقیدو پیروان شوی دی چې ځینی ددغو دودونو څخه عالی او گټور وو خو برعکس ځینی نورې ناوړه او د بدمرغی سبب وگرځيدل، دا دودونه ځینی د نر او ښځی دواړو په تاوان وو خو ډیر یې بیا د ښځو په تاوان تمام شول.

چې دا ډول دودونه د ښځو په وړاندې ډیر ناوړه کار او د هغوی د حقوقو څخه سرغړونه بلل کیږي. که چېرې تاریخ ته نظر واچوو په لرغونی مصر کې دا دود وو چې هر کال به د نیل رود سیلابی کیدلو نو دوی به یوه پیغله د نذر په توگه هغه ته ور اچاوه.

همدا ډول په لرغونی هندوستان کې دا دود وه چې میړه به د ښځی و مړ نو هرو مرو به یې د سوځولو په وخت کې ښځه د لرگیو په منځ ژوندی ورسره کښینوله او ور به یې وراچاوه، خو برعکس کله چې یوه میړمن مړه کیده نو میړه به یې حق درلوده چې بیا بل واده وکړي، خو د نیکه مرغه دا دود اوس له منځه تللی دی، د افریقا په شمال ختیځ کې ځینی قومونه شته چې کله نجونی د پیغلنوب دوران ته رسیږي نو د کلی پښ (آهنگر) راځي او په خپلو ځټکو د نجونو غاښوونه تیره کوي چې کله کله دغه دود د ځانه سره ناوړه پایلی رامنځ ته کوي او په

لویو غمیزو بدلېږي، ځکه چې ددغه عمل څخه د خولې یا وریو ناروغی او یا هم د غاښونو بدمرغه ناروغی پیدا کېږي او ددی پرځای چې د نجلی غاښونه تیره شی هغه په یوه ناروغه انسان باندې بدلېږي او د ژوند تر وروستی شیبې باید ددغه ناروغی غمیزه وگالی.

همدا شان په لاتینی امریکا کې ځینی قومونه شته چې نارینه او ښځینه باید هڅه وکړي چې خپله لاندی شونډه اوږده کړي نو ددی کار د پاره دوی د لرگیو څخه کوچنی غاښونه (دایروی قالبونه) جوړوي او بیا هغه د لاندی شونډی د پاسه ږدی روسونډه راکسوی چې پورته قالب تر آخر ورسېږي او دغه کار د څو میاشتو د پاره دوام کوي، ترڅو د هغوی لاندی شونډه د اوبس د لاندی شونډه په شان شی او بیا نو کیدای شی چې د لرگیو قالب لیری کړل شی چې دا عمل یوه بدنی ځورونه ده چې د ښځو روغتیا له مینځه وړي.

زمونږ په گران هیواد افغانستان کې هم ځینی ناوړه دودونه رواجونه شته چې د هلکانو او په ځانگړی توگه د نجونو په وړاندی سر ته رسول کېږي، دغه دودونه په ځینو سیمو کې رواج لري چې کسان خپل اولاد که هلک وی او که نجلی هغه د نذر په نامه کوم چاته بڅښی نو دغه کس که نارینه وی کیدای شی چې د مزدور په ډول گټه تری واخیستل شی او که نجلی وی نو کیدای شی چې د کور مشر یا هم د هغه زوی یا ورور ته په نکاح شی او راتلونکی ژوند یې نو بیا نامعلوم دی، که یې میره ښه سړی وو ژوند به یې هم ښه وی او که یې میره بد وو نو د بدبختیو انتظار به باسی. په ځینو سیمو کې دا دود رواج دی چې د کور واکدار (پلار یا ورور) دا حق لري چې خپله لور او یا خور د ولور په مقابل کې بل چاته ورکړي، دلته مقابل کس په نظر کې نه نیول کېږي، بلکه د پیسو مقدار او اندازه مطلب ده، نو ویلای شو چې په دغه معامله کې پیسی د ښځی سرنوشت ټاکی او کله چې واده شوه باید د ژوند تر پایه پوری د میره او د هغه د کورنۍ هر ډول امر ترغاره کېږدی او د هر ظلم په مقابل کې چوپه پاته شی نو بیا د ځان ددفاع حق نلري، نو دلته هغه اسلامی شرع چې ایجاب او قبول دی هم تر پښو لاندی کېږي، یعنی رواج او دود په دی برخه کې د هیڅ شی پروانه کوي او یوازی پیسی دی چې د پلار او یا ورور سترگی پټوی او هر ظلم ته غاږه ږدی.

همدا ډول په ډیرو سیمو کې د نجونو بدلول دود او رواج لري، دلته دوه کوره موافقه کوي چې یوه یوه نجلی د خپل خوا نه هغی بلی خواته په بدل کې ورکړي، دلته نو تر ډیره حده د نجونو په ژوند قمار وهل کېږي، په دغه معامله کې د ایجاب او قبول او امر نه پرځای کېږي او هر څه د نجونو په غیاب کې صورت نیسی او د نجونو نیکمرغی د نرواکی (مردسالاری) قربانی گرځي.

داسی پېښی هم شته چې په ځینو سیمو کې نجونه په بدو کې ورکول کېږي که یوچا قتل وکړو او یا د هغه زوی یا ورور څوک و وژنی نو د جرگو او مرکو د لاری داسی پریکړه کېږي چې قاتل خوا دی یوه یادوی ښځی د مقتول خواته په نکاح ورکړي، ترڅو هغوی د خپل مړی په بدل کې ښځه واخلي او د قاتل د خوا کوم څوک مړ نه کړي، دلته گورو چې د نارینه د جنایت سزا بیوزلی ښځی ته ورکول کېږي، د مقتول ټوله کورنی د قاتل د کورنۍ دښمنه گرځي، نو کله چې د قاتل لخوا ښځه د مقتول کورته راځي آیا دومره څوک به وی چې دی خواری ته هر کلی وواپي او که په دغه لمړی ورځی څخه د بدمرغیو، کرکی او کنخلو سره مخامخ کېږي او د ژوند تر وروستی سالگی پوری به ناروا وی کالی، ځکه چې ددی خواری پلار یا ورور جنایت کړی دی او دا باید د هغه د جنایت قربانی شی. که چېرې دغه ډول دودونه او رواجونه وڅیړل شی نو امکان لری چې ډیر نور هم وی چې په ځینو کې یې نارینه او ښځی دواړه او په ډیرو کې د ښځو په وړاندی صورت نیسی او د هغوی بشری حقوق تر پښو لاندی کېږي.

لیکوال: پوهندوی اخترگل خدران

NAPWA and the upcoming National Action Plan on Women, Peace and Security to increase accountability and transparency.

6. The NAP on Women, Peace and Security requires serious attention to be finalized and launched. The NAP implementation is directly related to the active participation, engagement of women, and success of peace and security process in Afghanistan. The implementation of Afghanistan NAP must be a priority for the Afghan government beyond 2014.
7. Women working in any sphere, judiciary, parliament, security sector, government and civil society must be protected through a protection mechanism to avoid their disappearance and contribution. We call on International Community to support establishment of a protection mechanism for Women Human Rights Defenders using the EU Guidelines and the commitments they have made under their National Action Plans on Women, Peace and Security.
8. Funds committed by the International Community for security sector reform including women's recruitment must be still conditioned on the consultations with women's groups for planning and implementation phases as well as the inclusion of women in senior ranking posts within ANSF.
9. Afghan government in the NATO Summit should commit appointment of a woman security advisor and a civil society woman representative within the National Security Council to increase collaboration and get engaged in decision making processes, designing of governments programs and policies related to security sector and share women's needs.
10. We call on NATO's support for appointment of gender advisors. We encourage appointment of an Afghan woman to this appointment as well.
11. Decisions and commitments that will be reaffirmed in NATO Summit 2014 in the UK must ensure clear plans and initiatives on how women will be supported.

6. Since the start of security transition, women in most part of the country are facing security restrictions. Women within Judiciary, Parliament, ANSF and Civil Society are being threatened and eventually attacked. In most cases, women have lost their lives due to lack of protection mechanism.
7. While efforts such as allocation of huge amount of aid is being announced to support women in security sector by international community, there are lack of clear implementation plans, consultation with women's groups and organizations such as AWN and monitoring on aid to ensure the effectiveness,
8. Despite of commitments made in international platforms such as Chicago NATO Summit (2012) to support ANSF through trainings and technical support beyond 2014, there is very little information available on how women in ANSF will be supported and integrated to real policing and army jobs.

Recommendations to Sustain Women's Gains:

In spite of the mentioned uncertainty AWN would like to once again recall on Afghan government and international community (NATO Members) to consider the followings:

1. Vetting of recruits for Afghan National Security Forces, including Afghan Local Police (ALP) should include a community-based component in which women's groups and women from relevant communities can report on the background of the newly enrolled security forces to avoid recruitment of human rights violators within these structures.
2. Afghan Ministry of Interior and Ministry of Defense should be supported and encouraged to establish close collaboration and coordination to ensure smooth recruitment process for women through collaboration with relevant actors within the government (Ministry of Women's Affairs, Ministry of Higher Education, Ministry of Education and Ministry of Religious Affairs) and Civil Society (Afghan Women's Network for information sharing, transparency and accountability purposes. Introducing a special ministerial decree/ policy to confirm women's appointment in the senior posts would be an encouragement to advance women's recruitment in the security sector.
3. Support for the capacity development of the Afghan National Security Forces must pay special attention to how the ANSF can be more responsive to citizen's needs, particularly those of women and children. These include greater focus on designing and delivering trainings such as civil policing, community policing, human rights, UNSCR 1325 and women rights.
4. Family Response Units (FRUs) are also critical means for addressing women's needs facing domestic and social violence; they should be fully resourced. A deputy minister level position and appointment of senior women should be prioritized within the organizational structure (tashkeel) of Mol to strengthen FRUs function to support women victims of violence.
5. Support establishment of an Independent Civil Society Oversight Commission to thoroughly monitor the implementation of existing gender strategies such as those included in ANDS,

conference in Kabul on 27 August 2014 to discuss women's concerns and recommendations and concrete measures to ensure women's political participation, increasing their decision making role, safe mobility, needed protection and security measures beyond the year 2014.

Ongoing Challenges:

Women as a whole are unsure about the future of Afghanistan. Security and political Transition did not fully involve women as well as their needs seem to be in isolation. Women are frustrated by the lack of clarity on how the commitments to support Afghanistan beyond 2014 will be shaped post withdrawal of international forces. Women are not engaged at the leadership level fully and do not have full access to information and decisions that are made in Afghanistan at the national and local level.

AWN has produced extensive position papers, declarations and statements to bring the first hand information on the challenges women face across the country. AWN and its members have noted number of key challenges that have been repeatedly reflected but have unfortunately received fairly low attention by the Afghan government and international community. Some of the challenges that still remained unaddressed are as follows:

1. Vetting of recruits for Afghan National Security Forces (ANSF) including Afghan Local Police (ALP) does not include community based component where women's groups and women from relevant communities can report on the background of the newly enrolled security forces. Up to date, at the national level, the recruits to ANSF including ALP have recruited number of human rights violators accused for crimes such as rape, murder, torture and misuse of power.
2. Actions in the past 13 years have focused to increase number of women into Afghan National Police (ANP) and Afghan National Army (ANA) however there is little information available on the actual efforts such as campaigns, coordination with relevant government and non-government organizations to support the process. After recruitment and appointment, women's contribution within these sectors, measures for creating a secure and harassment free environment are not transparent, clear and sustainable.
3. Despite of the calls on Afghan National Security forces especially ANP and ANA for inclusion of human rights and women's rights education within the Police and Army training curriculums, the newly recruits' lack clear understanding of human rights and women's rights due to very short and basic trainings provided to them. Thus in most part of the country they have remained less responsive to women victims of violence and incidents of discriminations against women.
4. Even though Afghan National Development Strategy (ANDS) has made gender as a cross cutting issue and the 10 years National Action Plan for Women of Afghanistan (NAPWA) has created policy implementation and monitoring at all sectors including ANSF, these national tools are not fully adopted and implemented by concerned government ministries of Interior and Defense.
5. While Afghan government has committed to international human rights laws and resolutions, the development process of national action plan on women, peace and security (NAP) {United Nations Security Council Resolution 1325} has been extremely slow. The lengthy process and lack of NAP is a huge gap to address important challenges of women such as their participation, protection, security and engagement in a systematic and accountable manner.

Afghan Women's Recommendations to NATO Summit 2014

August 2014

Introduction:

Year 2014 is historic for Afghanistan and its people. The Afghan citizens through practice of democracy will once again have a new elected government. This in decades will be transfer of political power from one president to the other in a peaceful and democratic way. At the same time, withdrawal of North Atlantic Treaty Organization (NATO) troops will be completed by end of the year. It is crucial time not only for Afghans but to the world and the region to ensure sustainable peace, democracy and justice beyond 2014 where people can enjoy practice of democracy, employment, security and inclusive participation.

After the 2012 Chicago NATO Summit, the 2014 NATO Summit will be hosted by the United Kingdom on September 2014. One of the focuses of NATO Summit will be Afghanistan beyond 2014 after withdrawal of international troops is completed.

Afghan Women's Network (AWN) is an umbrella organization of 120 women led civil society NGOs and over 3000 individual women members. AWN have played a critical role in discussing women's rights agenda at the policy level with the Afghan government and international community since registered as network in 2001. Prior to the NATO Summit UK, AWN conducted a desk review to identify key challenges and recommendations that have been presented to the Afghan government and international community regarding Afghan women security and protection as 50% citizens of the country as well as women's participation and decision making role within the Afghan National Security Forces (Army, Police and National Department of Security). AWN also consulted over Five hundred women through one day consultation conferences in Eight Zones on 17 August 2014 and a National

Afghan Women's Network

Newsletter

Year (1), Issue No. 3, August /2014

پیامبر اکرم (ص):

حقیر و کم نپندارید هیچ چیزی از نیکی را ولو که با پیشانی باز با
برادرت روبرو می شوید.

Funded By:

